

Η Ευρώπη θέλει να αυτοκτονήσει;

Από την απαρχή της ελληνικής κρίσης χρέους το 2010, οι μεγάλοι παίκτες της Ευρώπης έπρεπε να είχαν κατανοήσει τους κινδύνους και τις συνέπειές της για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στους παρατηρητές σίγουρα δεν δίνουν αυτή την εντύπωση. Η κρίση πάντοτε αφορούσε πολλά περισσότερα από την Ελλάδα: μία άτακτη χρεοκοπία εκεί θα απειλούσε να τραβήξει άλλες οικονομίες της περιφέρειας του ευρωπαϊκού νότου, συμπεριλαμβανομένων κάποιων μεγάλων, σε μία δημοσιονομική άβυσσο, μαζί με μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες και ασφαλιστικές εταιρείες.

Αυτό θα βύθιζε την παγκόσμια οικονομία σε ακόμη μία χρηματοπιστωτική κρίση, προκαλώντας κραδασμούς αντίστοιχους με εκείνους το φθινόπωρο του 2008. Θα σήμαινε επίσης μία αποτυχία της ευρωζώνης, που δεν θα άφηνε ανέγγιχτη την Κοινή Αγορά. Για πρώτη φορά στην ιστορία του, κινδυνεύει η ίδια η συνέχεια του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Παρ' όλα αυτά η συμπεριφορά της Ευρωπαϊκής Ένω-

σης και των σημαντικότερων κρατών μελών της στερείται αποφασιστικότητας και μοιάζει παράλυτη μέσα σε μία εθνική φιλαντία και μία έλλειψη ηγεσίας που κόβει την ανάσα. Τα κράτη πτωχεύουν όπως ακριβώς οι εταιρείες, αλλά σε αντίθεση με τις εταιρείες, δεν εξαφανίζονται όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Γι' αυτό τον λόγο τα κράτη δεν πρέπει να τιμωρούνται και τα συμφέροντά τους δεν πρέπει να παραγνωρίζονται. Τα χρεοκοπημένα κράτη χρειάζονται βοήθεια με τη διαδικασία της αναδιάρθρωσης, στον οικονομικό τομέα αλλά και πέρα από αυτόν, προκειμένου να καταφέρουν να βγουν από την κρίση. Αυτό ισχύει για την Ελλάδα, της οποίας τα δομικά προβλήματα είναι πολύ μεγαλύτερα από τις οικονομικές της δυσκολίες.

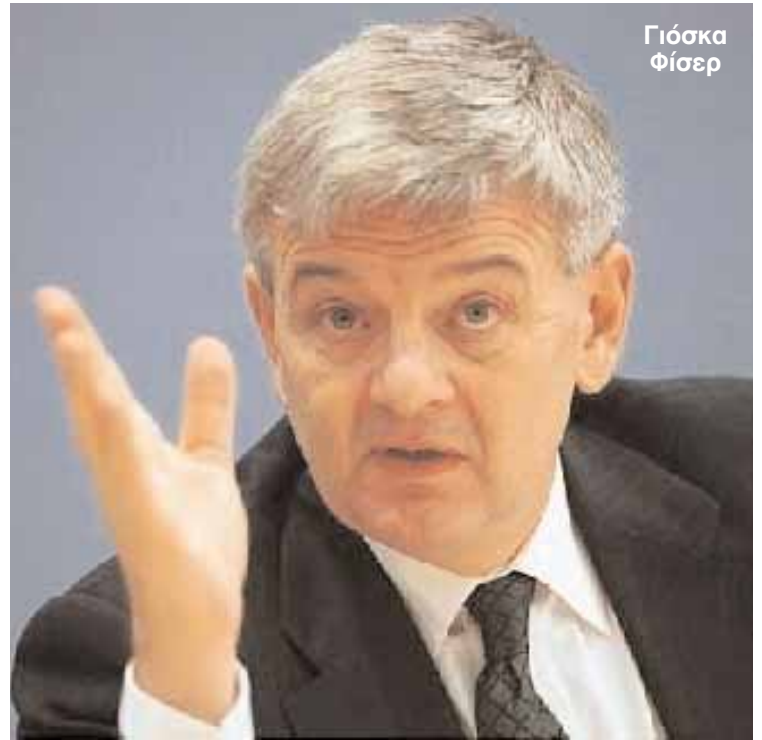
Μέχρι στιγμής, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η ελληνική κυβέρνηση δεν έχουν καταφέρει να αντιμετωπίσουν τα δομικά προβλήματα της Ελλάδας.

Αλλά πρέπει να αναπτύξουν (και να χρηματοδοτήσουν) μία κατάλληλη στρατηγική οικονομικής ανοικοδόμησης, προκειμένου να δεί-

ξουν στους Έλληνες και στις αγορές ότι υπάρχει φως στην άκρη του τούνελ. Όλοι γνωρίζουν ότι η Ελλάδα δεν θα καταφέρει να βγει από την κρίση χωρίς μία τεράστια διευκόλυνση χρέους. Το μόνο ερώτημα είναι εάν η αναδιάρθρωση του χρέους θα είναι εύτακτη και ελεγχόμενη ή χαοτική και μεταδοτική. Σε κάθε περίπτωση, η εσωτερική συζήτηση στη Γερμανία τώρα αφορά στο εάν θα πρέπει να πληρώσει για το ελληνικό χρέος.

Η άρνηση της πληρωμής δεν είναι βιώσιμη επιλογή, επειδή Γερμανία και όλα τα άλλα κράτη μέλη της ευρωζώνης βρίσκονται στην ίδια βάρκα. Μία ελληνική χρεοκοπία απειλεί να τα βυθίσει μαζί με τις τράπεζες και τις ασφαλιστικές τους εταιρείες. Στην πραγματικότητα η ευρωπαϊκή οικονομική κρίση είναι πολιτική κρίση, επειδή οι ευρωπαίοι ηγέτες αδυνατούν να αποφασίσουν για τα απαραίτητα μέτρα.

Αντίθετα, χάνεται χρόνος σε δευτερεύοντα ζητήματα τα οποία έχουν τις ρίζες τους σε εγχώρια πολιτικά ζητήματα. Εάν οι Ευρωπαίοι θέλουν να κρατήσουν το ευ-

Γιόσκα Φίσερ

ρώ, πρέπει να σφυρηλατήσουμε άμεσα μία πολιτική ένωση. Διαφορετικά, είτε μας αρέσει είτε όχι, το ευρώ και η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση θα χαθούν. Η Ευρώπη τότε θα χάσει σχεδόν ό,τι έχει κερδίσει μέσα σε μισό και πλέον αιώνα υπέρβασης του εθνικισμού.

Μέσα σε μία αναδυόμενη νέα παγκόσμια τάξη, αυτό θα ήταν τραγωδία για τους Ευρωπαίους. Παρά την πολιτική κρίση και την παράλυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι

Ευρωπαίοι δεν πρέπει να ξεχάσουν πόσο σημαντική είναι και θα συνεχίσει να είναι η ύπαρξή τους. Φθάνει μόνο να κοιτάξουν πίσω στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα για να καταλάβουν το γιατί.

Ο κ. Γιόσκα Φίσερ, ηγετικό στέλεχος του γερμανικού Κόμματος των Πρασίνων επί περίπου 20 έτη, διετέλεσε υπουργός Εξωτερικών και αντικαγκελάριος της Ομοσπονδιακής Γερμανίας από το 1998 ως το 2005.

“Το Βήμα”

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

για την αναβάθμιση του σταθμού μας. Οι ενδιαφερόμενοι να τηλεφωνήσουν στο παρακάτω τηλέφωνο.

T: 9564 6400

F: 9564 5488

Level 1A

503-507 Marrickville Rd

Dulwich Hill NSW 2203

Ο μελωδικός σταθμός

1665 AM

99.3 FM

Sydney

Wollongong

www.2mm.com.au